

عنوان مقاله:

بررسی بدیع نو در شرف نامه نظامی با تاکید بر برجسته سازی از طریق قاعده افزایی و هنجارگریزی (قاعده کاهی)

محل انتشار:

دومین همایش ملی نظامی شناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد سیدی - دانشجوی دکترای رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه ارومیه

شیرین محمودی - دانشجوی دکترای رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه ارومیه

حسنی خورشیدی - دانشجوی دکترای رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

«بدیع نو» با معرفی پارامترهای زیبایی شناسیک جدید برای تحلیل و ارزش گذاری آثار ادبی، نه تنها قضاوت و فهم مخاطب امروزی را نسبت به آثار ادبی معاصر تغییر داده است بلکه حتی ما را بر آن داشته تا بار دیگر به خزائن ادب کلاسیک خود از نو بنگریم و با استفاده از این ابزار ها، جهان تازه ای در قلب این آثار، کشف کنیم. برجسته سازی موسیقی کلام و هنجارگریزی، از مباحث پر دامنه در علم بدیع نو می باشد که پس از ظهور نظریه فرمالیسم روسی و مکتب ساختارگرایی اروپایی و آمریکایی، جهان ادبیات را متحول ساخته است. این جستار با استفاده از مطالعه منابع کتابخانه ای و به روش توصیف و تحلیل، به دنبال پاسخگویی به این دو پرسش اصلی بوده که آیا نظامی گنجوی در مثنوی «شرف نامه» توانسته است با نبوغ ذاتی و هنری خویش دست به این برجسته سازی و هنجارگریزی بزند؟ و این کار را به چه شکلی انجام داده است؟ این جستار با بررسی زبان هنرمندانه نظامی در خلق این مثنوی، به این نتیجه رسیده که شواهد بسیاری در جای جای شرف نامه یافت می شود که نظامی به انواع مختلف هنجارگریزی و قاعده افزایی در موسیقی کلام ادبی خویش متوسل شده تا فرم این اثر را به لحاظ زیبایی شناسیک، هرچه بیشتر غنا بخشد.

کلمات کلیدی:

بدیع نو، هنجارگریزی، برجسته سازی، فرمالیسم، نظامی، شرف نامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2047302>

